

og forlanger Skiltet taget ind. Jeg forstaaer, at de har ikke ringe Vanskeligheder i det Parti, og derfor er det maaske en praktisk Fordeling, at Partiforstanden siger eet og Partisekretæren noget andet.

Men altsaa, fra vor Side maa vi betragte den Tale, som det ærede Medlem Hr. Pinstrup holdt, den virkelige Programtale for Partiet Venstre, med den Opmærksomhed, som denne Tale fortjener. Jeg har altid paaskønnet, at det ærede Medlem Hr. Pinstrup sagde sin Mening aabent og ærligt, og naar han altsaa nu ikke blot siger sin egen, men ogsaa Venstres og Ministeriets Mening, er det kun tiltalende at høre det.

Klassekamp, det er jo det, det ærede Medlem Hr. Pinstrup vil, rigtig udpræget Klassekamp, Kamp mod Arbejderklassen og Kamp til Fordel for Storagrarerne, Kamp, om det saa skal ramle i Landets Hovedstad, imod alt det, som er Agrarerne uvenligsindet. Det er os Agrarer, siger det ærede Medlem Hr. Pinstrup, som bærer det hele. Det var os, der skaffede Landet den nuværende Regering, og derfor er det det vigtigste, at denne Regering nu handler saaledes, som vi Agrarer anser det for rimeligt.

I Spidsen for det hele sætter det ærede Medlem Hr. Pinstrup det, som er et Hovedpunkt, at Loven om Tugthusstraf for Fagforeningsmedlemmer bliver gennemført og om Beskyttelse for det Kryb, der hedder Skruetrækkere. Det ærede Medlem Hr. Pinstrup tilsiger i øvrigt sin Villighed til den mest haardhændede Nedsikring af Bevillinger. Der er ingen Sentimentalitet hos det ærede Medlem. Ja det vil sige, naar vi en Gang kommer til Landbrugsbevillingerne, er det naturligvis noget andet; der plejer man jo at gaa frem med en noget mere nænsom Haand. Men alle de andre Bevillinger, Fagskoler og Studierejser og hvad der nu findes for uartige Ting paa Finansloven, det er det ærede Medlem og hans Parti imod.

Og saa forsikrer det ærede Medlem os om sin Kærlighed til Frihandelen. Det er godt, at det ærede Medlem nu er blevet retvendt. Det ærede Medlem har antagelig ikke glemt sit eget Forslag, det er jo ikke saa gammelt endnu. Det ærede Medlem husker nok, at han engang var Medlem af en Valutakommission, og at der under Datoen 10. November 1920 foreligger et Forslag fra det ærede Medlem Hr. Pinstrup og et andet æret Medlem af den samme Kommission, nemlig Hr. Tesdorph. Mindretallet, Pinstrup og Tesdorph, hedder det her, foretrækker ubetinget Forslag om

Importforbud — altsaa den skrappeste Form for Beskyttelse af den hjemlige Industri. Det ærede Medlem opstiller dette Forslag, at disse Importforbud skal omfatte Varer til en Værdi af 240 Millioner Kr. i et Aar, og desuden ønsker han at gaa videre end til disse Importforbud, nemlig til Indførelse af skrappe Restriktioner med Hensyn til Anvendelse af Sukker og Øl for derved ogsaa at fremme Eksporten, og det drejer sig om 57½ Mill. Kr. Altsaa i alt lige ved 300 Mill. Kr.s Beskyttelse er det ærede Medlem Hr. Pinstrup i 1920 villig til at yde.

Jeg ved, at man plejer at sige, at det var Luksusvarer, og saa synes man, det er noget undskyldende. Ja, jeg ved ikke — iblandt de Varer, jeg ser paa Listen, findes Fodtøj, Læder, Skind, Cigarer, Cigaretter, Kurvearbejder, Billedskærerarbejder, Spisevarer, Ost — selvfølgelig Ost —, Paraplyer, Klædningsstykker, Porcelæn, Fajance, Stentøj, Lamper, Glas, Eddike og forskellige andre Ting. Hvis alt dette er Luksus, bliver der jo ikke meget tilbage til Nødvendighedsartikler.

Dette var altsaa det ærede Medlem Hr. Pinstrups Plan og Forslag i 1920, og jeg siger, at det er kun glædeligt at høre, at det ærede Medlem nu er blevet retvendt og atter befinder sig paa den rene Frihandels Vej. Men den, der som det ærede Medlem Hr. Pinstrup har et saadant Forslag bag sig som dette af 1920, virker jo ikke særlig tillidindgydende, naar han staa op og proklamerer sit Frihandelssindlag nu og da.

Jeg ser, som jeg sagde før, af denne Tale, at det ærede Medlem Hr. Pinstrup paa det Punkt, hvor den højtærede Handelsminister er Optimist, har anderledes Tag i Realiteterne, for han tror jo ikke, at vi har overstaaet Krisen. Det ærede Medlem Hr. Pinstrup ser i det hele nøgternt Realiteterne for sig i disse alvorlige Forhold, og jeg kan godt forstaa det Suk, han udstøder, naar han siger, at han haaber, at alle de, der sidder og har Vanskeligheder, klarer sig, trods det, at de har for stor en Gæld. Jeg kan forstaa, at det ærede Medlem udtaler et saadant Haab, og at han siger, at naar vi skal udpege vore Tillidsmænd og vore Foregangsmænd, er det Spørgsmaal, vi maa stille: Klarer han sig økonomisk? Jeg forstaaer, at det ærede Medlem Hr. Pinstrup har følt Trang til at fremsætte saadanne Udtalelser. Vi ved jo, at det nu og da kan forvolde Vanskeligheder for Folk, der har det lidt svært, at faa Laan i Bankerne. Det er derfor rime-